

Necessitem

Els qui escampen focs i trenquen les arenas,
els qui obliden els dies, els vexats, els famolencs,
els qui estimen esperances, els qui suporten penes,
els qui acumulen mars i aplomen monuments,
els qui escriuen llibres, els mai condemnats,
els qui pateixen i pensen i diuen i mediten,
els qui mai venceren, els no condecorats,
els qui renten les seves mans i res no necessiten.

Necessitem cor obert
per veure la raó més amagada,
necessitem oblidar la incertesa
i trobar la pau que tens promesa.

Els qui viuen a les palpentes i alcen tempestes
en el llibre caduc de pàgines tatxades,
els qui moren submisos en les adversitats
i suporten la lletra de les lleis descastades,
els qui temen el dubte, els qui es troben perduts,
els qui neguen la febre, els qui enterren els anys
en les pluges adverses,
els qui estan desvalguts
i cerquen el silenci per oblidar els seus mals...

Necessitem fustigar el front
amb el dolor de la paraula ferida,
desacatar la vida promptament
i trobar la pau que tens promesa.

Els qui han viscuts sols, els qui mai no han pregat,
els qui s'obliden, menteixen, responen i refusen,
els forts, els humils, els qui no meditaran,
els qui estimen, els qui arrisquen, els qui acusen i passen,
els qui volen parlar-te, els qui mai no et sentiren,
els qui s'amaguen, lluiten, pateixen i atresoren,
els qui amb ulls nets miraren i et veieren,
els qui tot ho accepten, els qui res no deploren.

Necessitem cor i ment
lliures i fidels a la nova vida,
necessitem la pau que ens animi
vers la pau que tens promesa.
Fa fred, Senyor, i he de buscar-te.
Sóc un de més. La gent està vençuda.
Que t'arribin les meves paraules
per a la pau que tens promesa!

Enric Badosa

Esperes?

El bebè espera les carícies de la seva mare;
el nen espera en el pati del col·legi que vinguin a buscar-lo,
i espera també ansiosament el dia del seu sant o la visita dels Reis Mags.
L'adolescent espera als seus amics, i l'estudiant els resultats del seu examen;
l'enamorat espera a la seva estimada sota el gran rellotge de l'estació, on han quedat citats.
La dona espera el naixement del seu bebè, el treballador espera la seva paga i l'ascens, el jugador espera el moment del sorteig, els pares esperen al fill que va marxar a un país llunyà.
El pres espera el seu alliberament, el malalt sense son espera el moment de l'alba, l'ancià abandonat espera a l'assistenta...
Tots a esperem alguna cosa o a algú: una visita, un esdeveniment feliç, les vacances, un viatge, una festa familiar, a un amic...
Esperar... no és una manera d'esperar? Qui no espera res ni a ningú ja està com mort.
D'alguna manera, l'espera és el que dóna ritme a la nostra vida, perquè, gràcies a la imaginació, fa ja presentí allò que esperem i prepara el nostre cor a rebre'l.

17 d'octubre: Dia Internacional per a la Erradicació de la Pobresa, origen i celebració d'enguany

El passat 17 d'octubre es va celebrar el Dia Internacional per a la Erradicació de la Pobresa. L'origen d'aquesta diada prove del pare Joseph Wresinski, sacerdot francès fundador del Moviment pels drets humans ATD Quart Món (Aide à Toute Détresse Quart Monde). Aquest dia va ser reconegut per les Nacions Unides en 1992, però la primera celebració es va produir a París al 1987, quan més de 100.000 persones es van reunir a la plaza del Trocadero per a manifestar-se a favor dels Drets humans i la llibertat en honor a les víctimes de la pobresa, la fam, la violència i la por convocada pel pare Wresinski.

Més de 800 milions de persones en el món viuen amb menys de 1,25 dolars per dia. A molts d'ells els falta l'aigua potable, els aliments i el sanejament adequat. Aquest Dia Internacional per a la Erradicació de la Pobresa recorda que reduir la pobresa i erradicarla és una obligació de totes les societats.

Enguany el Papa ha advertit en un missatge per la Jornada Mundial de l'Alimentació, el 16 d'octubre, de que la solidaritat "tendeix a refredar-se". "Quan baixa la solidaritat, avui tots som conscients de que les solucions tècniques i els projectes, inclús els més elaborats, no són capaços d'afrontar la tristesa i angoixa de tots els que pateixen no poder alimentar-se suficientment i sana", i que no seran les "pomposes declaracions les que acabin amb la fam". També ha dit que "els pobres no poden esperar" i demana actuar de manera "urgent, coordinada i sistemàtica". També diu que "la lluita contra la fam reclama imperiosament un generós finançament, l'abolició de les barreres comercials i, sobre tot, l'increment de la resiliència en front al canvi climàtic, les crisis econòmiques i els conflictes bèlics". El tema de la jornada d'enguany, 'Les nostres accions són el nostre futur. Un món Fam Zero per al 2030 és possible', és "una crida a la responsabilitat de tots els actors" que estan d'acord amb els objectius de la Agenda 2030 pel Desenvolupament Sostenible.

SECRETARIAT DIOCESÀ DELS MARGINATS

Qui som

La comunitat cristiana, des de la seva fundació, sempre s'ha ocupat dels marginats. Els marginats són aquells que per raons econòmiques, de raça, cultura, salut, limitació física o psíquica, comportament o ideologia, no tenen accés fàcil a un lloc dins la societat ni als seus béns.

És en continuïtat amb aquesta història que l'Assemblea Diocesana de l'Església de Barcelona, l'any 1981, pren consciència del problema de la marginació i crea el Secretariat Diocesà de Pastoral de Marginació, que entre d'altres funcions té la de "coordinar i posar al dia la tasca que porten a terme en matèria de marginació els religiosos, laics i preveres". El primer responsable va ser Mn. Oriol Xirinacs que va ser-hi fins el 1997. Durant aquesta etapa es van crear el Centre Joan Salvador Gavina i l'entitat Anem per feina.

L'any 1997 es realitzà una remodelació de l'organigrama de la diòcesi on va crear tres delegacions generals d'entre les que hi havia la de pastoral social que encomanà a Mn. Salvador Bacardit. Aquesta delegació va agrupar el secretariat diocesà per als marginats. Des de 2004 fins el setembre de 2018 el Delegat de Pastoral Social fou Mn. Josep M Jubany i en aquest període el Secretariat de marginats formava part d'aquesta Delegació.

Des del setembre de 2018 el Director del Secretariat és l'Àngel Zambrana i el Secretariat està inclòs en la Delegació de Pastoral Social i Caritativa.

Podeu col.laborar amb nosaltres:

1. Donant-nos la vostra opinió sobre Eines.
2. Fent-nos arribar les adreces electròniques de persones o entitats interessades en rebre els nostres materials.
3. Compartint amb nosaltres els vostres materials pastorals sobre la marginació i el Quart Món.

Moltes gràcies a tots i a totes!

Secretariat Diocesà pels Marginats
 Sant Pau, 101
 (Parròquia de Sant Pau del Camp)
 08001 Barcelona
 Telèfon 933176397
 e-mail: sdmarginacio@arqbcn.cat

Objectius

L'objectiu últim del Secretariat Diocesà pels marginats és l'evangelització entesa com un alliberament total de la persona.

El Secretariat té present que si hi ha marginats, és, perquè hi ha una societat que margina. Per això l'acció de l'Església ha de preparar la persona del marginat per incorporar-se a una comunitat humana i fer front a les causes de la marginació, amb un esperit servicial, solidari i crític; sempre en proximitat, sintonia i comunió amb les persones i situacions de marginació. Alhora que ha de predisposar i educar la ciutadania a acollir els marginats, acompanyar-los i integrar-los en la vida social. Conscients de la gravetat que avui té el problema de la marginació, el Secretariat procurarà suscitar vocacions, tant entre els laics com entre els religiosos per atendre aquest camp.

